

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas rindiņa Vismīlie draugi! Sirsnīgi sveicu visus jaunajā Baznīcas gadā, kas sākas ar Adventa 1. svētdienu 1.12. Ja Dievs atļaus, varbūt mums izdosies Kristus Dzimšanu nosvinēt mūsu pusatjaunotajā baznīcā. Nāciet intensīvi talkā sakārtot dievnamu!!! Visiem novēlu svētīgu Bērna Jēzus Piedzimšanas svētkus! *Pr. A. Solims*

Iemiesotā mīlestība

Tās bija 2018. g. pēdējās dienas, kad kopā ar vīru un viņa mammu braucām svētceļojumā uz Kuldīgu apciemot jauniesvētīto Kurzemes svētvietu – Mariju - Dzīvības Māti. Stipri pēc atjaunošanas lūdzošā Kuldīgas baznīca un pašas Marijas vienkāršība tik ļoti atbilda arī sirds tā brīža noskaņai un nabadzībai, izlūdzoties Dieva žēlastību nākamajam gadam tieši šajā – dzīvības dāvanas ziņā.

2019. gada pirmo nedēļu pavadījām ārpus Latvijas, bet, kad atgriezāmies mājās, liels bija mans izbīlis ieraudzīt, ka zem plastmasas sietiņa, kas virtuves izlietnes iztekā ievietots, pēkšņi spraucas ārā kaut kas zaļš. Šķita, ka tas kustas. Bet, kad paskatījies vēlreiz, tas nekur tālāk nebija izkustējies – no izlietnes iztekas ārā spraucās mazs, zaļš asniņš. Laikam vēl skaidrāk to nevarēja pateikt – mūsu lūgšanas ir uzklausītas, un šis gads ir izredzēts dzīvībai.

Mazulīte pieteicās uz novembra mēnesi. Viņa bijusi visu šo gaidību laiku un arī pirms tā uz lūgšanu spārniem nesta. Īpaši, kad bijuši kādi pārbaudījumi, Kungs vienmēr palīdzējis, uzklautot kā mūsu, tā mūsu draugu un labvēļu lūgšanas, par kurām esam bezgala pateicīgi un lūdzam, lai Dievs aizmaksā ikvienam lūdzējam.

Tas, ka bērniņu vēlamies sagaidīt plānotās mājdzemdībās, bija pilnīgi skaidrs, jo ir mūsu dzīves uztverei visatbilstošākais un līdz ar to mums visdrošākais risinājums. Biju tam daudz gatavojusies jau vairākus gadus iepriekš, lasot attiecīgu literatūru no pasaules vadošām mājdzemdību vecmātēm, kā arī Latvijas vecmāšu pieredzi. Tā kā pati jau vairākus gadus esmu Auglības atpazīšanas metožu konsultante, šīs tēmas man nebūt nav svešas, un sievietes ķermenī izprotu mazliet tuvāk ar visiem tā procesiem, tādēļ doma par mājdzemdībām man nesagādā nemaz bailes, bet šķiet tik dabiska un sniedz tikai jaunu atklājumu prieku.

Viena lieta ir lasīt grāmatas, otra lieta ir būt realitātē pašai savās dzemdībās. Tām mana dzemde sāka trenēties jau divas nakts iepriekš, lai arī man pašai šķita, ka būs jau otrā nakts tā īstā. Izsaucu pat vecmāti (Baibu Stikuti), kura tūliņ nakts vidū arī bija klāt, bet uzreiz secināja, ka nekas tā īsti sācies man nemaz nav. No rīta bija atbraukusi arī otra vecmāte no Liepājas – Agnese Dejus, kas sarunāta Baibai palīgā. Viņa noteica, ka bez bērniņa mājās nebraukšot. Tā nu pagāja diena, turpinot maigi trenēties, bet nogurums brīdināja, ka vēl vienu nakti bez rezultātiem vairs nevajadzētu atļauties. Vīrs jau bija ziņojis draugiem par to, ka esam procesā un lai lūdz par mums. Tas bija nenovērtējams atbalsts, saņemt tik daudz lūgšanu no

dažādām pasaules pusēm. Arī paši bijām teju nemitīgā lūgšanā. Kopā ar vecmāti Agnesi lūdzāmies un Svētājā Garā sapratu, kas ir tās lietas, kas mani psiholoģiski traucē, lai dzemdību process paātrinātos. Tas ir tik spēcīgs notikums, ka tieši psiholoģiski visspēcīgāk var sajūst savus vājumus. Šķita, ka biju jau ar sevi strādājusi, bet nekā – atdūros pret kādām lietām, kas vēl kā mūris bija priekšā, kā arī atklāju jaunas, kuras iepriekš bija slēpušās, bet tagad tik skaidri iznāca uz āru. Tās, izceļot gaismā, varēju atdot Kungam, kā arī ļoti palīdzēja vecmātes Baibas atsūtītā Šarla de Fuko lūgšana par sevis pilnīgu atdošanu Dievam. Kaut kā no tā brīža patiešām pēdējie vārti atvērās un dzemdību process beidzot ieņēma aktīvu gaitu, kas rezultējās 12 stundas. Pēdējais etaps man bija visgrūtākais, tas ilga 3 stundas, kamēr meitiņa lēnām un pacietīgi meklēja savu ceļu ārā. Bija arī kāds krīzes brīdis, kad spēka vairs nebija un šķita, ka vairāk nespēju. Bet pilnīgi varu pievienoties psalmista Dāvida vārdiem: “Es gaidīt gaidīju uz Kungu, un Viņš noliecās pie manis un uzklausīja manu saucieni.” (Ps 40, 2) Abas vecmātes vienlaicīgi saprata, ka man palīdzēs intravenozais oksitocīns, ko tad arī pieslēdza pie mana katetra. Baiba pēc tam liecināja, ka parasti mājdzemdībās sistēmu neizmanto, bet šoreiz ļoti skaidri no Gara sajuta, ka tas jādara. Un to pašu apstiprināja arī Agnese – nesaisītīti no Baibas. Abas vecmātes strādāja ļoti profesionāli un operatīvi, kā arī nenovērtējams bija viņu garīgais un psiholoģiskais atbalsts.

Mēs visi lūdzāmies kā uz viena viņa un reizē katrs darījām savu darbu. Arī mans brīnišķīgais vīrs tika pilnībā iesaistīts, beigās meitiņa piedzima, mani turot viņa rokās.

Un īpaši pateicamies visiem, kas par mums tajā brīdī lūdzās, - arī jums, Lielvārdes draudzei un prāvestam! Nevienas grūtības nevar apēnot to prieku un laimi, ko sniedz jaunas dzīvības ienākšana ģimenē, - tā ir vislielākā svētība un dāvana, ko varam Laulībā saņemt. Mūsu Terēze Magdalēna piedzima 14. novembra rītā pl.10:56, sverot 3215 g un esot 53 cm gara. Pateicībā Vissvētajai Trīsvienībai:

Madara Jauģiete

Gribu būt solidārs ar draudzi!

Es agrāk gāju uz vienalga kādu baznīcu, kur kuru reizi sanāca, visbiežāk uz Ķegumu, jo tur dievkalpojumi notiek pēcpusdienā. Kad mamma pierunāja, nācu uz Lielvārdi. Vienas grēksūdzes laikā priesteris man jautāja, kāpēc es skraidu visu laiku apkārt. Vai tad man nepatīk mūsu pašu baznīca? Un sagadījās, ka tās dienas sprediķī es saklausīju atbildi uz jautājumu, kurš tobrīd man bija svarīgs. Sāku nākt uz Lielvārdi biežāk. 2016. gada decembra beigās mūsu draudze uzņēma Tezē jauniešus. Sievas pamudināts, uzaicināju 2 no viņiem. Pie mums viesojās divas poļu meitenes Aga un Asja. Kopā ar visiem Tezē jauniešiem sagaidījām Jauno gadu baznīcā. Un tik svinīgi un ar tādu savīļojumu un laimes sajūtu es nebiju

sagaidījis nevienu Jauno gadu. Pēc avārijas, kas piemeklēja mūsu dievnamu, es sajutu tādu kā iekšēju jautājumu: vai tev ir vajadzīga baznīca Lielvārdē? Man - noteikti vajadzīga. Es nepiekrītu mūsu priesterim par dievnama nāvi. Tad nebūtu draudzes. Tā drīzāk ir smaga slimība pēc avārijas, kurā priesteris ir galvenais ārsts, bet draudze ir palīgi. Un, kaut arī es neesmu no tiem aktīvākajiem draudzes locekļiem, es esmu priecīgs, ka varu būt starp tiem, kas atbalsta mūsu priesteri darbu. Neskatoties uz baumošanām, dievnams nu jau ir glābts. Mani mazbērni saviem bērniem varēs stāstīt, ka viņu dzeds arī bija starp tiem, kas gāja pie priesteri Solima tad, kad Lielvārdes baznīcai bija visgrūtākie laiki. Un paldies Dievam, kurš deva spēkus mūsu priesterim izturēt visus viņam un draudzei uzliktos pārbaudījumus.

Es neesmu liels rakstītājs, bet gribējās pateikt, ka, kaut arī no manis ir vismazākā palīdzība, tomēr priekš manis ir svarīgi būt ar visiem kopā tad, kad baznīcai ir tik grūti laiki.

Uldis Skangals

Aizvadot novembri

Uz ežiņas galvu liku, sargājot Tēvuzemi.

Labāk manu galvu ņēma, nekā manu Tēvuzemi.

Novembra mēnesis iesākās, atceroties un lūdzoties uz saviem Aizbildņiem debesīs un ar Dvēseļu dienu, kad pieminam visus mirušos. Svinējām savas valsts 101. Dzimšanas dienu. Lūdzāties par tiem mūsu dēliem un tēviem, kas atdeva savas dzīvības, lai Latvija būtu brīva.

Pateicamies mūsu prāvestam Andrim Solimam, kas mums iemācīja daudz laba – arī kā sakopt un izdaiļot dievnamu. Tā jau vairākus gadus novembra mēnesī mūsu draudzē skaisti, ar dažādu nokrāsu lapiņām, uzplaukst mirušo piemiņai "Mūžīgās dzīvības atmiņu kociņš," uz kura lapiņām mēs rakstām savu dzimtu mirušo vārdus, kas atdeva dzīvību, lai mēs varētu brīvi dzīvot savā valstī. Ar katru gadu šis kociņš paliek skaistāks un kuplāks ar aizgājušo dvēselīšu vārdiem, kurus uzraksta piederīgie vai kaimiņi. Šogad mēs apmēram paskaitījām lapiņu skaitu, un šis skaitlis ir sasniedzis apmēram **500** lapiņas. Ja vēl ņemam vērā, ka uz daudzām ir uzrakstīti vairāki vārdi, par kuriem mēs lūdzamies visu mēnesi, tad ienāk sirdī prieks, cik daudzas dvēselītes mums ir pateicīgas, ka mēs lūdzamies un viņas nav aizmirstas. Paldies prāvestam Andrim par šo izdomu, un būtu labi, ja šī tradīcija saglabātos arī pēc mums, lai tad, kad mūs aizsauks Debesu Tēvs pie sevis, lai arī par mums draudze palūgtos.

No sirds sveicam Vārda dienā mūsu draudzes ganu prāvestu Andri novēlot, lai viņa ganītās avis būtu paklausīgas, lai nemeklētu zālainākas ganības citur. Sīrnīgi pateicamies mūsu pļāvējam Andrim Grizānam, lai trimeris vienmēr ir ass! Mazajam Andrītim Vingrim novēlam augt lielam un gudram, lai papildinātu mūsu ganāmpulku! Ar ticību, cerību un mīlestību: *Antoņina*

Ratnieks

Laiks skrien un skubina!

Tikko skaisti nosvinējām Ekumenisko dievkalpojumu, veltītu Latvijas 101. dzimšanas dienai, un drīz klāt jau Advents.

Mūsu draudzes Nemitīgā Rožukroņa pulciņš ir iecerējis decembra pirmajā sestdienā (7.decembrī) doties uz Rīgas Marijas Magdalēnas draudzi, kur sabrauks arī citi NR lūgšanu pulciņi. Tur mēs visi piedalīsimies sv. Misē pl.

12:00 un pēc tam kopā ar priesteriem lūgsimies Rožukroni. Pēc lūgšanām pulcēsimies pie kopīga azaida – agapes galda, kur mēs pastāstīsim, kā mums šajā laikā ir gājis, ko pieredzējām, un kas ir bijis priecīgs vai bēdīgs.

Brauksim visi kopā ar vilcienu Lielvārde - Rīga, kas atiet **no Lielvārdes stacijas pl. 9:04**. Atpakaļ brauksim ar Aizkraukles vilcienu, kas atiet no Rīgas pl. 16:25, ja nepaspēsim - tad pl. 17.00. Ja rodas kādas neskaidrības, sazinieties ar Anastasiju – tālr. **28352458** *Anastasija*

Neretniece

Lai ir slavēts Jēzus kristus!

Šo novembra mēnesi Lielvārdes katoļu draudzi prāvests Andris aicināja iesākt ar Vigīlijas dievkalpojumu 1. novembra vakarā nodomā lūgties par dvēselēm šķīstītavā un īpašā nodomā par nedzimušajiem bērniņiem. Visu Svēto dienas vakarā devāmies uz Sv. Krusta kapelu, lai kopīgi godinātu un slavētu Dievu. 2. novembri - Dvēseļu dienu iesākām ar pusnakts sv. Misi nodomā par draudzes un visiem mirušajiem. Mēs katrs varējām izteikt savus lūgšanu nodomus un arī sirds klusumā uzticēt Dievam visu to, ko nepateicām, un lūdzoties izlīgt ar saviem mirušajiem piederīgajiem. Sīrnīgi palūgties arī par visiem, kuri varbūt mums ir gauži nodarījuši pāri, paši to neapjaušot, un tagad jau ir aizsaukti mūžībā. Samierināties un aizlūgt par to tuvinieku dvēselēm, ar kuriem mums ir bijušas sarežģītas attiecības. Svētīgs ir īpašais nodoms – lūgties par to sieviešu dvēselēm, kuras ir veikušas abortus – šis smagais grēks gulstās ne tikai uz šīm nelaimīgajām dvēselēm, bet uz visu sabiedrību, tieši uz katru no mums. Vai mēs varam ar tīru sirdsapziņu apgalvot, ka nekad neesam nosodījuši, tenkojuši, ar vienaldzību noraudzījušies un ar saviem skatieniem sāpinājuši daudzas jaunās māmiņas...? Nievājoši izteicieni par ģimenēm, kurās ir daudz bērnu, par tiem, kuri ir ļoti trūcīgi un nonākuši atkarībās, un nespēj uzturēt savus bērnus, par vientuļajām māmiņām, kuras vienas audzina savus bērnus, jo vīrietis ir izvēlējis sev "vieglāko daļu"... Tā ir arī mūsu grēku daļa, lūgsimies šajā nodomā. Pēc Mises devāmies procesijā par mirušajiem. Izturīgākie draudzes locekļi lūgšanās pavadīja visu nakti, lūdzoties Krustaceļu un Laudes par mirušajiem noslēgumā.

Lūdzoties par dvēselēm šķīstītavā, mēs krājam sev to mantu, ko varēsim paņemt līdzi uz debesīm. Mūsu fiziskā nāve nav beigas, bet tas ir visa sākums, ko Dievs mums ikvienam ir sagatavojis. Bet vai mēs patiesi ticam mūžīgajai dzīvei, ko apliecinām ar savu muti ikvienā Sv. Misē? Zinu, ka daži saka: "Kā tas var būt? Es nomiršu, un ar to viss arī beigsies! Bet viņi tomēr lūdzas..."

Kaut arī mūsu Svētā Krusta kapelā ir diezgan šauri, reizēm mūs traucē caurvējš un ir par karstu, arī krēslī sēdēšanai varētu būt ērtāki un kāpnes uz otro stāvu platākas un ne tik stāvas, tomēr šeit ir mājīgi. Šajā mazajā kapelā es esmu satuvinājusies ar tik daudziem draudzes locekļiem, kas noteikti nebūtu noticis baznīcā. Katrā situācijā un vietā varam atrast labo, jāmācās to pieņemt pazemībā.

Liels paldies visiem dziedātājiem – mūsu mazajam korītim un diriģentei Janai, kas "piedod toni" ikvienai Sv. Misei un īpaši šai Vigīlijai sagatavotajiem dziedājumiem. Mūsu mazā kapela skan!!!

Mēs visi ceram, ka ar Dieva žēlastību jau drīzumā varētu būt pabeigti remontdarbi, un mēs varētu atgriezties baznīcā uz lūgšanām.

Lilita Ieleja

Aizliegtie svētki

Man liekas, ka dvēsele dzīvo savu dzīvi, neatkarīgu no tā sauktā veselā saprāta, emocijām, sabiedriskajām konvencijām. Dvēsele pati zina, kas ir labs un liek to saprast pašam cilvēkam. Kādreiz liekas, ka darbs iet no rokas, viss veicas, viss it kā pats no sevis nostājas pareizā vietā. Citreiz viss notiek ne tā; nepārtraukti misēkļi traucē novadīt iesākto līdz galam. Katram no mums ir pazīstama sajūta, kad liekas - kājas atsakās iet iesākto ceļu un elpa žņaudz krūtīs tā, ka nav iespējams spert kaut soli tālāk. Protams, esot laivā uz ūdens, ir jātiek malā, un ejot tālāku ceļu uz mājām, jānonāk līdz tām, nedrīkst palikt pusceļā, bet cik daudz ir tādu ceļu un taku, kuras mums nebūtu jāiet, un tad dvēsele saka – Apstājies! Tu nepareizi ej!

Daudz maldu mums visiem būtu aiztaupīts, ja mēs ieklausītos sevī, nevis pakļautos pūļa balsij; Dvēsele redz lietu patieso būtību, saklausa taisnību melu gūzmā, jo tai ir pieskāries Dievs. Mazs bērniņš, piedzimstot, ir pati pilnība. Tā uztvere ir daudz asāka nekā mums, pieaugušajiem. Daži apgalvo, ka mazi bērni saprot, ko čivina putniņi, ko saka vējš, kas koku galotnēs šūpojas, un vēl viņi dzird un saprot eņģeļu balsis. Gadiem ejot, zūd šī Dvēseles asredzība, paliek tikai tāda gruzdoša ogļīte, ko daži sauc par sirdsapziņu, par sirdsgudrību, mīlestību, cerību, ticību.

Ticība Dievam mājā dvēselē; var to noliegt, var teikt: “Dieva nav!” Var pieturēties pie stingri materiālistiska pasaules uzskata vai ticēt paralēlajām dimensijām, citplanētiešiem un Kailasa kalna noslēpumainajām alām, bet Dvēsele zina labāk, par to savā dzīvē esmu pārliecinājusies.

Atceros, ka PSRS laikos, kad skolā galvās tika dzīts ateisms, mans tēvs un māte, kuri strādāja par skolotājiem, bija spiesti vārdos noliegt visu, kas saistīts ar ticību Dievam, jo vienīgais, ko drīkstēja pielūgt, bija Komunistiskās partijas Manifests. Tēvs bija skolas direktors, bet māte - latviešu valodas skolotāja, ļoti laba skolotāja, pie kam, režīma slavēta un atzīta, kura varēja gramatiku likt saprast pat pašiem vājākajiem mācībās. Liekas, ka šajos apstākļos reliģijai, katoļticībai mūsu mājas nebija vietas...

Tomēr viss bija citādi. Bija laiks gada ritējumā, kad visi gaidīja brīnumu, vianalga, atzīstot to vai nē - tas bija Ziemassvētku laiks. Manā bērībā tas bija sapņu, cerību un sirdstrīcēšanas laiks, kad mēs braucām no Vārkavas uz Naujenes pagastu pie tēta vecākiem, tālāk no skolas fizikas skolotāja visredzošajām acīm un mēlei, kas bija tik gara, ka sniedzās līdz VDK Preiļu filiālei. Garu ceļu no autobusa pieturas nogājuši, beidzot bijām mājās, kur vecamma, mani ieraugot, sasīta plaukstas un lielām acīm sauca: “Jezus, Marija! Cik tys bārns kūds! A, piersteņi tik solti!” Un uz līdzienas vietas es dabūju karstu pienu ar medu, pēc tam jēlas olas, ko man vajadzēja tūlīt izdzert, un es čīkstēdama un ņerkstēdama to arī izdarīju. Pēc tam sega bija silta, un no virtuves plūda jauka *syrnīku* smarža, priecīgas balsu čalas, jo atbraucis bija arī mans mīļais onkulis Bronislavs, kuram es biju pieķērusies kā mazs dadzītis un kuram pēc vecāku lēmuma būtu bijis jāklūst par priesteri (ja ne padomju okupācija). Viņam bija pasakains tenors... Vēlāk onkulis dziedāja skolotāju korī. Lai viņam mūžīgā gaisma!

Tad bija Ziemassvētki! Kūču vakars, gavēnis, lūgšanas turpat mājās, lampiņa pie Dievmātes un Bērniņa

Jēsus svētbildes, siltums, mīlums, māju un ģimenes sajūta. Nākamajā dienā vecvecāki devās uz baznīcu, bet mēs visi tie, kuri nedrīkstējām pat būt baznīcas tuvumā, bez brokastu ēšanas gaidījām viņus mājās. Beidzot viņi brauca, zirdziņa vilktās kamanās, un kā lielāko dārgumu – kalādām (oblātēm) vecmāmiņas rokās. Tad visi, balti un svinīgi, sapulcējāmies pie lielā ozolkoka saimes galda, kas bija aplāts ar linu galdautu, un lūdzāmies, skaitīdami “Tāvs myusu, Esi sveicynota, Gūds lai ir Tāvam un Dālam,” un dalījām kalādas. Es vēl tagad atceros to silto, kņudinošo prieku sajūtu krūtīs... Tik labi bija, ka acīs asaras sariesās! Prieka asaras, atvieglējuma asaras, jo Dvēsele zināja, ko mēs šajā slepenajā nošķirtībā svinām.

Kad atgriezāmies Vārkavā, fizikas skolotājs jau slapstījās gar stūriem un pie pirmās izdevības man pajautāja, ko mēs tādu garšīgu esam ēduši un vai tur bija arī tāds plāns, garšīgs cepumiņš? Es biju brīdināta un atbildēju īsi – putru ēdām ar konfektēm.

Bet tad tas pēkšņi beidzās. Laikam jau mēs nebijām vienīgie, kas klusībā svinējām Baznīcas svētkus. Skolas brīvlaiku pārcēla par veselu nedēļu, tā ka Ziemassvētkus bija jāpavada skolā. Tomēr mēs atradām izeju; pie aizklātiem logiem un nelielas svecītes māte kā brīnumdare no slēpņa izbūra kalādas, un mums bija atkal svētbrīdis, par spīti visam.

Būs tādi, kas teiks – Re, bijusī komunistu režīma atbalstītāja, vecāki komunisti, pati milicijā strādājusi, kur nu uzreiz tāda pareiza un ticīga kļuvusi, laikam jau daudz grēkojusi!...

Uz ko es varētu atbildēt šādi – mana un manu vecāku paaudze ir piedzīvojuši smagus laikus, pilnus ar netaisnību un nodevībām – ļaunuma laikus, kad dzīvības saglabāšana bija tikai Dieva rokās, kad bija jābūt gatavam pastāvēt pašam par sevi, saglabāt Dvēseles asredzību, lai atšķirtu labu no ļauna, savējo no sveša. Daudziem šis laiks atstājis nedziedināmas brūces, kas vēl līdz šim sūrst dziļi sirdī. Tāpēc nenosodīsim viens otru, nerunāsim par kažoka apmešanu, jo bija jāizdzīvo... Jāizdzīvo visiem, gan tiem, kas godīgi veica savu darbu, gan tiem, kas kolaborēja ar pastāvošo varu, gan tiem, kas kolhozos darba dienu sāka ar pudeļu cilāšanu. Nekļūdās tas, kas neko nedara, bet tas, kas saka, ka negrēko, nekaunīgi melo, kas visu lietas būtību divkārt pasliktina. Nepārmetiet citiem neko, īpaši ja tie neko sliktu jums nav nodarījuši, nedomelnojiet citus, jo tā nav Dieva griba.

Dvēsele atcerēsies gan labo, gan sliktu un aiznesīs to visu Dieva priekšā.

Rita Bobkova

P.S. Jālūdž piedošana kolēģiem valodniekiem, jo esmu vārdu “Dvēsele” rakstījusi ar lielo burtu par spīti gramatikas likumiem, bet, ja tā padomā, tas taču ir dārgākais, kas mums ir – Dieva gaismas stariņš, kas mums tiek dots radīšanas svētajā brīdī.

Manas domas par Latviju

Lai ir slavēts Jēzus Kristus! Vēlos padalīties, cik burvīgā zemē mēs dzīvojam, jo mēs varam brīvi domāt un runāt, bet apmēram pirms 70 gadiem tā nevarēja. Viņi nevarēja mājās turēt Bībeles vai lūgšanu grāmatiņas, bet vēl nevarēja doties pat uz Svētajām Mīsēm - par to varēja sodīt. Es esmu pateicīga, ka mūsu zeme ir brīva. Bet skumīgi ir tas, ka jaunieši vai ģimenes ar bērniem brauc uz citām valstīm, jo viņi te nevar nopelnīt naudu priekš dzīves. Tomēr mājās vienmēr ir labāk, jo te vienmēr tevī kāds sagaidīs, bet ārzemēs Tu jūties viens pats. Es esmu pateicīga, ka piedzimu tieši šādā laikmetā, kad Latvijā nekur nav karu vai spīdzināšanas. Šis bija manas pārdomas par Latviju.

Elizabete Vingre

Decembra mēneša dievkalpojumu kārtība Lielvārdes Romas katoļu draudzē.

Visi dievkalpojumi notiek draudzes mājas Svētā Krusta kapelā 2. stāvā Meža ielā 18.

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana, adorācija; 10:20 – Rožukroņa lūgšanas; 11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Pirmdienās: sv. Mise pl. 9:00.

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās: sv. Mise pl. 18:00.

01.12. — Adventa I svētdiena. Adventa vainagu un sveču svētīšana. Sākas jaunais Baznīcas liturģiskais gads. Atnesiet, lūdzu, pasvētīt savus Adventa vainadziņus un sveces!

05.12. — Mēneša pirmā ceturtdiena:

pl. 18:00 — Sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes dzīvajiem locekļiem un Svētā Stunda.

06.12. — Mēneša pirmā piektdiena:

Jēzus Sirds dievkalpojums pēc sv. Mises pl. 18:00.

9. decembrī — Dievmātes Bezvainīgās Ieņemšanas pārceltie svētki: 18:00 — svētku sv. Mise un Veltīšanās akts Dievmātes Bezvainīgajai Sirdij.

Kristus Dzimšanas svētku dievkalpojumu kārtība Lielvārdes Romas katoļu draudzē 2019. gadā

Dievkalpojumi notiks mūsu baznīcā, ja laikā tiks pabeigti ārdarbi un sakārtota iekšpuse!

24. decembrī - Kristus Dzimšanas svētku vigīlijā: 20:00 – Vigīlijas svētā Mise ar bērnu procesiju uz Betlēmes stallīti.

25. decembrī - Kristus Dzimšanas svētkos:

0:00 – Pusnakts jeb Ganiņu svinīgā svētā Mise:

2:00 – Svētku salūts (ja būs iespēja!); draudžu rīkotais Ziemassvētku “oblāts” un agape draudzes mājas telpās. Iespējams Ziemassvētku vecīša apciemojums ar dāvanām.

5:00 – Kopīgi meditēta un dziedāta Rožukroņa I daļa pie uzstādītā Vissvētākā Sakramenta (“Ganiņu rožukronis” – sagatavot lūgšanu “groziņus”!)

10:00 - Kristus Dzimšanas svētku Laudes (Rīta slavas dziesmas).

11:00 – Dienas svētā Mise.

26. decembrī – Otrajos Kristus Dzimšanas svētkos – svētā Mise: 12:00 – Jumpravā; 15:00 – Madlienas pansionātā.

29. decembrī – Svētās Ģimenes svētkos:

11:00 – Lielvārdē: Pateicības sv. Mise, kuras laikā laulātie pāri atjaunos Laulības solījumus.

31. decembrī – Vecgada dienā:

15:00 – Pateicības sv. Mise un Himna „Tevi, Dievs, mēs slavējam” (*Te Deum laudamus*). Pusnaktī (0:00) - Jaunā gada iezvanīšana un Rožukronis.

1. janvārī – Vissvētākās Jaunavas Marijas Dieva Mātes svētkos: 12:00 – Lielvārdē: Svinīgā sv. Mise.

Izsaku sirsnīgu pateicību visiem mūsu un citu draudžu locekļiem, draugiem un labdariem par izteikto atbalstu caur lūgšanām un ziedojumiem mūsu dievnama atjaunošanas darbiem. Paldies visiem, kuri neizklīda pa svešām draudzēm, bet palika savas draudzes patrioti, to uzturot garīgi un materiāli! Lai Dievs Jūs dāsni atalgo par drosmi un patriotismu!!!

Sevišķa pateicība Vācijas katoļu karitatīvai organizācijai **Bonifatiuswerk** (www.bonifatiuswerk.de), kas noziedoja mūsu dievnama atjaunošanai 40 000 Euro. Lai pilnīgi pabeigtu visus atjaunošanas darbus, vēl ir vajadzīga gandrīz divreiz lielāka summa iekšdarbiem, krāsošanai, jumta un grīdas remontdarbiem. Turpināsim ziedot un izlūgt Kungam jaunus sponsorus!

Lielvārdes draudzes dievnamā

Lielvārdes draudzes dievnamā, kā toreiz Dāvida pilsētā, kristīgā tauta uz brīnumu gaida, jo atdzimst tas cilvēka dvēselē.

Advents

Mirdz zvaigznīte eglītes galotnē, Agri, agri vakars tumst, ir stallītis salikts – Betlēme. Pēc gaismas dvēselīte skumst. Uz siena dus Bērniņš silītē, Tā Gaisma, kas pār tumsu valda, prieks ielīst bērna dvēselītē. Nāk no Svētā Dieva galda.

Gods Dievam! – dzied ļaudis ticīgi, miera zvani skan baznīcā svinīgi. Tēvs mūsu, kas debesīs esi, savu mieru mums pasaulē nesi!

Ar dievnamā saņemto svētību pa sniegu brien cilvēks uz mājām.

Līksmojas dvēsele svētajā naktī.

Spožāk mirdz debesīs zvaigžņu raksti.

Valērija Kalve

Apsveicam Dzimšanas dienā:

Elmāru-Pāvilu Ziemeļi (21.12.);

Elizabeti Vingri (23.12.); Viktoriju

Boļšaku (24.12.) u.c.

Sirsnīgi sveicam Madaru un Francisko ar meitiņas Terēzes—Magdalēnas piedzimšanu (14.11.)! Lai Kungs uztur jūs pie labas veselības un vairo jūsu prieku un pateicību Radītājam par katru dienu pirmās atvasītes dzīvē! *Lielvārdes draudze un prāvests Andris Solims*

Sirsnīgi sveicam katoļu Radio Marija Latvija 4. Dzimšanas dienā (8.12.)! Klausieties to FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv un atbalstiet finansiāli!

Pazemīgi lūdzam ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reģ. Nr. 90001080360

SEB Banka, Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

22.12. pl. 11:00 tiks pasvētītas Jūsu atnestās Bērna Jēzus figūriņas un “bētlemites”.

„Mūsu draudze” redakcija:
pr. Andris Solims (mob.t.:29855768)
e-pasts: asolims@inbox.lv;
www.lielvardnieki.lv